

arbejdsgiverens side, jf. arbejdsmiljølovens § 12 om tilrettelæggelse af arbejdet. Arbejdsmiljølovens regler antages endvidere som hovedregel at forudsætte, at etablering og anvendelse af tv-overvågningsudstyr sker efter en dialog om dette spørgsmål mellem parterne på virksomheden. Ved overvågning i et sådant omfang, at der er tale om væsentlige ændringer af arbejdsmiljøet, vil der efter omstændighederne skulle indhentes en tilladelse fra Arbejdstilsynet til installering af overvågningsudstyret.

Endvidere er tv-overvågning af arbejdspladser genstand for regulering blandt arbejdsmarkedets parter, herunder i Hovedaftalen fra 1994 mellem Næringslivets Hovedorganisation og Landsorganisationen. Hovedaftalens § 9-13, nr. 2, har følgende ordlyd:

»Behov, utforming og innføring av interne kontrolltiltak skal drøftes på bedriften. Hvis direkte og kontinuerlig TV-overvåkning av den enkelte ansatte i arbeidssituasjonen er aktuell, skal hensikt og behov klarlegges. Slik overvåkning bør i størst mulig utstrekning unngås. Krav til saklighet i Lov om personregister m.m. må håndheves.«

Endelig suppleres de beskrevne regler i et vist omfang af uskrevne retsgrundsætninger. Et eksempel herpå er en afgørelse fra den norske Højesteret fra 1991 (gengivet i Retstidende 1991, s. 616), hvor en arbejdsgivers hemmelige tv-overvågning af en ansat i et cafeteria (gatekjøkken) ikke kunne anvendes som bevis i en straffesag mod den ansatte. Retten fandt således, at fremgangsmåden i forbindelse med den pågældende videooptagelse udgjorde et sådan indgreb i den personlige integritet, at den som udgangspunkt måtte anses for uacceptabel ud fra almindelige hensyn til personbeskyttelsen. Hensynet til sagens oplysning fandtes ikke tilstrækkeligt tungtvejende til at fravige dette udgangspunkt.

Retstilstanden i Norge kan herefter sammenfattes således:

Tv-overvågning på arbejdspladser er forbudt, medmindre der ved *skiltning* eller på anden tydelig måde er gjort opmærksom på at stedet bliver overvåget. Kravet om skiltning gælder for så vidt angår arbejdspladser på alle steder, hvor de ansatte har deres daglige virke, f.eks. produktions- og lagerlokaler, butiksområder, restauranter, udendørsarealer m.v.

Tv-overvågning er i alle tilfælde betinget af, at der er en saglig *begrundelse* herfor. Omfatter overvågningen alene en begrænset personkreds gælder et skærpet krav om, at den der foretager tv-overvågningen skal have et særskilt behov herfor.

Iværksættelse af tv-overvågning antages endvidere efter arbejdsmiljøloven som hovedregel at forudsætte en *forudgående dialog mellem parterne i virksomheden*. Dette følger endvidere af hovedaftalen mellem Næringslivets Hovedorganisation og Landsorganisationen.

3.2.2. Reformovervejelser

Den under pkt. 3.2.1. nævnte personregisterlov er for tiden under revision i Norge. Personregisterlovudvalget har i den ovenfor omtalte betænkning (NOU 1997:19) anbefalet, at de nugældende regler om tv-overvågning opretholdes, men samtidig suppleres på to punkter:

Det norske Datatilsyn skal tillægges kompetence til at gribe ind og stoppe uretmæssig tv-overvågning, f.eks. overvågning, der ikke opfylder personregisterlovens krav om en saglig begrundelse for at foretage sådan overvågning. Efter forslaget vil det fortsat være den, som foretager tv-overvågningen, som i første omgang må tage stilling til, om lovens saglighedskrav er opfyldt, men Datatilsynet vil kunne efterprøve saglighedsvurderingen. Det foreslås i tilknytning hertil, at Datatilsynet skal kunne pålægge den, der foretager den uretmæssige tv-overvågning, tvangsbøder, indtil denne opfylder lovens krav til overvågningen.

Udvalget begrundet sit forslag med, at det er uheldigt, at det er den, der foretager overvågningen, som selv skal vurdere, om der foreligger den fornødne saglige begrundelse eller - i visse tilfælde - det særskilte behov for at iværksætte tv-overvågning.

En forudsætning for, at Datatilsynet kan udnytte disse beføjelser, er, at tilsynet får kendskab til den tv-overvågning, der foretages. Udvalget foreslår derfor, at der indføres en pligt til at indberette tv-overvågning til Datatilsynet (»meldeplikt«). Denne indberetningspligt vil give Datatilsynet grundlag for at vurdere, om der er anledning til at gribe ind og stoppe en eventuel uretmæssig tv-overvågning. Indberetningspligten vil efter udvalgets opfattelse samtidig bidrage til at synliggøre omfanget af tv-overvågning i samfundet. Desuden vil et krav om, at den indberetningspligtige skal henvise til en saglig begrundelse for at foretage overvågning, kunne skabe en større bevidsthed om tv-overvågningen hos den pågældende.

Endelig foreslår udvalget, at bestemmelsen i straffelovens § 390 b flyttes fra straffeloven til en ny lov om behandling af personoplysninger.

Personregisterlovudvalgets forslag behandles for tiden i det norske Justisdepartement, der forventer at kunne fremsætte lovforslag i Stortinget inden udgangen af 1998.